

Den levende gasdetektor

En helt klimaneutral metode til at opdage metanlækager fra gasledninger. Det har de i Sydamerika, hvor en ådselæder kan give gasselskaberne et praj om, hvilke gasledninger der trænger til at blive kontrolleret.

Tekst Randers Regnskov og
Matilde Fenger Flindt
Dansk Gas Forening
maf@dgc.dk

De fleste fugle har ikke en særlig god lugtesans, men den sydamerikanske kalkungrib er en undtagelse. Den har en fantastisk god lugtesans, og det drager gasselskaberne i dens udbredelsesområde stor nytte af. Kalkungribben kan nemlig ved

hjælp af sin gode lugtesans lugte sig frem til et ådsel på 3 km afstand, og hvis der er hul i en metangasledning, vil kalkungribben ofte blive tiltrukket, fordi metangas minder om lugten af døde dyr. Det kan derfor godt betale sig for de sydamerikanske gasselskaber at undersøge, om der er en lækage på gasledningerne, hvis der kredser store flokke af gribbe rundt over dem.

Både skaldet og slap

Kalkungribben er en mellemstor grib med et vingefang på op til 2 meter. Ligesom de fleste andre arter af gribbe har kalkungribben ikke fjer på hovedet. Den er med andre ord helt skaldet, og det er der en god grund til.

Kalkungribbens næb er ikke ret stærkt, så den har en smule svært ved at trænge igennem huden på de ådsler, den lever af. For at komme ind til alle de lækre indvolde må den derfor stikke sit hoved ind i de åbninger, der allerede er på ådslet, nemlig øjne, ører, mund og anus! Med sådanne spisevaner kan gribbens hoved blive temmelig snasket til af blod og rådne indvolde, og netop derfor har kalkungribben ingen fjer på hovedet. Det er ganske enkelt mere hygiejnisk! Et hoved fyldt med fjer ville desuden betyde, at gribben skulle bruge en masse energi på at rengøre fjerene efter hvert eneste måltid. □

Den sydamerikanske kalkungrib har en fantastisk god lugtesans. Foto: Randers Regnskov